

מכון "הלכות שבת לג' חדשים" – ללימוד כל שו"ע "הלכות שבת" במעגל ג' חדשים – עמוד אחד ליום
שעל ידי "מפעל עולמי ללימוד שולחן ערוך אורח חיים – מתבר עם רמ"א!"

גליון כ"ב: – כב תשרי – כב טבת – כב ניסן – כב תמוז

אחי אהובי, זכור! אליהו הנביא הבטיח לנו:

תנא רבי אליהו – כל השונה הלכות בכל יום, מובטח לו שהוא בן עולם הבא!

קודם הלימוד יאמר: הגני רוצה ללמוד, פני שוביאני התלמוד לידי מעשה, ולידי מדות ושרות, ולידי נדיעת התורה. והריני עושה לשם יחוד
קודשא בריך הוא ושכינתיה בשם יהוה ובשם אדני מתנחדים ואהרונה"י על ידי הנעלם בדחילו ורחימו בַּחֲוָדָא שְׁלִים בְּשֵׁם כָּל יִשְׂרָאֵל.

המשך סימן רעב – על איזה יין מקדשים

ה. יין חי אפילו אם הוא חזק דדרי (פירוש שראוי למזוג) על
חד תלת מיא מקדשין עליו ומכל מקום יותר טוב למזוג
ובלבד שיהא מזוג כראוי. הגה: ויינות שלנו יותר טובים הם
בלא מזיגה (טור):

ו. יין צמוקים מקדשין עליו. (והוא שיש בהן לחלוחית קצת
בלא שרייה) (טור):

ז. שמרי יין או חרצנים שנתן עליהם מים אם ראוי לברך
עליהם בורא פרי הגפן מקדשין עליו (ועיין לעיל סימן ר"ד
סעיף ה'):

ח. מקדשין על יין מבושל ועל יין שיש בו דבש ויש אומרים
שאין מקדשין עליהם. הגה: והמנהג לקדש עליו אפילו יש לו
יין אחר רק שאינו טוב כמו המבושל או שיש בו דבש (אגור):

ט. במקום שאין יין מצוי יש אומרים שמקדשין על שכר
ושאר משקין חוץ מן המים ויש אומרים שאין מקדשין
ולהרא"ש בלילה לא יקדש על השכר אלא על הפת
ובבוקר יותר טוב לקדש על השכר שיברך עליו שהכל
קודם ברכת המוציא שאם יברך על הפת תחלה אין כאן
שום שינוי ודברי טעם הם. הגה: וכן המנהג פשוט כדברי
הרא"ש ואם יין בעיר לא יקדש על הפת ומי שאינו שותה יין
משום נדר יכול לקדש עליו וישתו אחרים המסובין עמו ואם
אין אחרים עמו יקדש על הפת ולא על היין או ישמע קידוש
מאחרים (הגהות מיימוני פרק כ"ט דמזוז אחר יין ומטעם מיימוני סוף
הפלאה סימן ד' דיקדש על הפת לכן כריך לומר החילוק אם אוכל לזדו
ואם אוכל עם אחרים):

י. ברכת יין של קידוש פוטרת יין שבתוך הסעודה ואינו טעון
ברכה לאחריו דברכת המזון פוטרתו בין שהוא על הכוס
בין שאינו על הכוס (ועיין לעיל סימן קע"ד סעיף ו'):

סימן רעג – שיהיה הקידוש במקום סעודה, ובו ז' סעיפים

א. אין קידוש אלא במקום סעודה ובבית אחד מפנה לפנה
חשוב מקום אחד שאם קידש לאכול בפנה זו ונמלך
לאכול בפנה אחרת אפילו הוא טרקלין גדול אינו צריך
לחזור ולקדש. הגה: ומבית לסוכה חשוב כמפנה לפנה (מלכי
פרק ערבי פסחים). ויש אומרים שכל שרואה מקומו אפילו
מבית לחצר אינו צריך לחזור ולקדש ויש אומרים שאם
קידש במקום אחד על דעת לאכול במקום אחר שפיר דמי
(ועיין לעיל ריש סימן קע"ח) והוא שיהיו שני המקומות
בבית אחד כגון מחדר לחדר או מאיגרא לארעא (וכן
עיקר):

ב. אם קידש בבית אחד על מנת לאכול שם ואחר כך נמלך
לאכול במקום אחר צריך לחזור ולקדש במקום שרוצה
לאכול שם:

ג. אם קידש ולא סעד אף ידי קידוש לא יצא. הגה: וצריך
לאכול במקום קידוש לאלתר או שיהא בדעתו לאכול שם מיד
אבל בלאו הכי אפילו אכל במקום קידוש אינו יוצא (מהר"י
מולין) ואם היה בדעתו שלא לאכול שם מיד ונמלך ואכל יצא
(צ"ט יוסף סוף הסימן):

ד. יכול אדם לקדש לאחרים אף על פי שאינו אוכל עמהם
דלדידהו הוי מקום סעודה ואף על גב דבברכת היין אינו
יכול להוציא אחרים אם אינו נהנה עמהם כיון דהאי בורא
פרי הגפן הוא חובה לקידוש כקידוש היום דמי ויכול
להוציאם אף על פי שאינו נהנה. הגה: ואפילו בקידוש של
יום בשחרית בשבת מותר לעשות כן (רבינו ירוסם וצ"ט יוסף צ"ט
הרי"ף והרא"ש והטור סימן טפ"ד). והוא שאינם יודעים ואם
עדיין לא קידש לעצמו יזהר שלא יטעום עמהם שאסור לו
לטעום עד שיקדש במקום סעודתו:

הנה מובא כאן ספר שולחן ערוך או"ח "הלכות שבת" מחולק לג' חדשים, עמוד אחד ליום, כך יגמור כל "הלכות שבת" בכל תקופת השנה
שהיא ג' חדשים, ויזכה שימחלו לו כל עוונותיו. נא לפרסם בבתי כנסיות ובבתי מדרשות, ובשמחות, ולכל החברים וידידים, לזכות את הרבים
להיות "בן עולם הבא" על ידי לימוד "הלכה בכל יום, שהוא "תורה לשמה", וכל המזכה את הרבים זוכה לבנים צדיקים.

אתה רוצה להיות בן עולם הבא? – אזי תצטרף תיכף ומיד ללימוד כל שו"ע "הלכות שבת" בג' חדשים. [גליון כב]